

BOEBS COLUMN

Simultaan

Augustus 2019

Door Boeb Jacobs

Verslagen, berooft van eigenwaarde en zelfvertrouwen rijd ik na afloop van de simultaan langs het donkere klooster terug naar Steyl. Max komt, ziet en verliest niet. Zelfs Piet K is op tijd aanwezig. Schaakvrienden zoeken steun bij elkaar. Er is sfeer. Stukken die al recht staan worden nog rechter gezet. Verder op in het gebouw beoefenen muzikanten hun eigen sport. Het geluid is in de schaakzaal te horen. Niemand heeft er last van. 'Die instrumenten zijn kapot', zegt Mark van de Lee naast mij. Geroezemoes. Dan is het stil. Max Warmerdam gaat 24 schakers op hun tekortkomingen wijzen.

Aanvankelijk was op die zestiende mei een voorjaarvergadering gepland. Maar die ging niet door. Er waren geen relevante agendapunten. Een slechte zaak. Een club met ambitie behoort geplande vergaderingen ook te houden. Geen agendapunten betekent geen leven in de brouwerij, dooie boel, op lauweren rusten, stilstand. De Venlose Schaakvereniging zoekt met spoed een bevlogen voorzitter. Echt zoeken hoeven we eigenlijk niet, op de ledenlijst staat genoeg talent.

Het zijn niet allemaal Elo-tijgers die het tegen Max willen proberen.

Huisschaakster Melinda Meilink, dochter van Robert, draagt aan de 'competitie speciaal' haar eigen speciale charme bij. Melinda (= aardige) is niet alleen voor het mooi-zijn gekomen. Ze hoort bij de langst 'levenden'. Jos Kempen is ook in café de Maagdenberg. 'Waarom doe je niet

mee', vroeg ik hem. 'Ik ga liever gewoon dood', riep hij vol overtuiging terug. En inderdaad, je zit in zo'n simultaan niet veel anders te doen dan op je (schaak)dood te wachten.

In het begin gaat het nog wel. Zetjes als 3. pion a3 en 4. pion g4, mits door een speler uit mijn groep gespeeld, zou mij doen denken: puntje is binnen, de man of vrouw, gaat wel meer fouten maken. Later wordt het menens. Nadat Max zijn koning in veiligheid brengt (0-0-0) wordt het al snel benauwd. Zorgeloos, frivool in mijn optie, speelt de internationale schaakmeester zijn koningspionnen naar voren. Simpel toch?

Er is geen speld tussen te krijgen. Zo ga ik in de toekomst ook spelen, gaat het door mij heen. Mijn stelling wankelt. Een witte pion verschijnt op de zevende lijn. Er dreigt van alles! Als een toren valt houd ik het voorgezien en verlos ik mij zelf uit mijn lijden. Om de zielenpijn beheersbaar te houden ga ik een biertje drinken.

De aanstaande grootmeester heeft zichtbaar zin in zijn rol. Max is in goeden doen. Zowel sociaal als technisch doet hij het geweldig. Het spel lijkt voor hem geen geheimen te kennen. Er sneuvelen drieëntwintig koningen. Alleen Bernd Schäfers neemt een half puntje mee terug naar de Heimat.

Frustratie, teleurstelling, je krijgt er in de sport in enigermate mee te maken, maar dat buiten beschouwing gelaten is het weer een meeslepende schaakavond.